

De Pedaleur

3 - 2019

WTC MAARSSSEN

KL2000 Tweewielers

De fietswinkel van Bisonspoor

Uw adres voor

- **Gazelle**
- **Batavus**
- **Sparta**
- **Sensa**

- **Vakkundig reparaties en onderhoud**
- **Onderdelen en accessoires voor Race en ATB**

KL2000 Tweewielers
3606 KG Maarssen

Bisonspoor 1058
0346-574770

www.kl2000.nl

WTC- MAARSSEN

Opgericht 20 december 1982

Rabobank 3401.81.923

IBAN nummer: NL67 RABO 0340 1819 23

www.wtcmaarssen.nl

Jaargang 35, no. 3, 2019

Inhoudsopgave

Blz.	5	: Van de voorzitter
Blz.	6	: Van de redactie
Blz.	9	: Duchenne Heroes "off the road"
Blz.	12	: Fietsen in Roemenië
Blz.	23	: MH2D - ATB zondag
Blz.	27	: Interview Nathalie van Noort-Binneveld
Blz.	30	: Mountainbiken, bezin voor je begint
Blz.	32	: MTB clubweekend en de Reto tocht
Blz.	34	: MH2D race
Blz.	38	: Het andere fietsweekend in Limburg
Blz.	45	: De koppeltijdrif zondag 6 oktober
Blz.	48	: Fietsweek 2020 Le Bourg d'Oisans
Blz.	51	: Sponsors fietskleding

Bestuur

Voorzitter

Ward de Beer

E-mail: voorzitter@wtcmaarsen.nl

Secretaris

Jennifer Huizer

E-Mail: secretaris@wtcmaarsen.nl

Penningmeester

Henk Harkema

penningmeester@wtcmaarsen.nl

NL67 RABO 0340181923

Leden

Erik Luttk: algemeen, kleding, AVG

Eric Brouwer: activiteiten

Redactie Pedaleur

Bert Jansen, Eva Fokker,

Herman Eijgelshoven

E-mail: pedaleur@wtcmaarsen.nl

Van de voorzitter

De laatste op een parcours zijn, hoe weet je dat je niemand vergeet?

Begin november hebben we tijdens het MTB-clubweekend de prachtige Herfstbostocht, georganiseerd door RETO Arnhem, gefietst. Het plan was om met elkaar de 100 km te doen, er waren immers voldoende mogelijkheden om de route eventueel in te korten.

De eerste 20 km gingen zeer vlot, binnen een uur zaten we op het verzorgingspunt dat tevens het knooppunt bleek voor de verschillende afstanden.

Vanaf daar waren we op de GPS aangewezen, omdat het grootste deel van de route dat daarna kwam, niet gepijld was. Later bleek dat dit ook meteen het enige en dus laatste verzorgingspunt was voor de komende 60 km.

Na enkele kilometers weer op de fiets, ontstond ongewild een soort estafette van pechgevallen in verschillende gradaties. Een lelijke smak, takken tussen spaken, verbogen padjes en andere technische ongemakken volgden elkaar op. Al met al leverde dat inclusief gezellige lunch nogal wat vertraging op en meldden we ons uiteindelijk - na totaal 70 km te hebben gefietst - bij dat ene verzorgingspunt. Althans, dat was het eerder op de dag geweest.

Nu stond er alleen een boer op het erf van zijn prachtige boerderij die ons wat meewarig aankeek. Hij zei niet veel, maar duidelijk was wel dat hij geen deelnemers meer had verwacht op het parcours. Maar ja, hoe wist hij dat eigenlijk zo zeker? Wij hebben namelijk niemand van de organisatie gezien die ons achterop is komen fietsen om het parcours leeg te vegen.

Ik zag wel een interessante parallel voor ons als bestuur. Hoe weten wij eigenlijk dat we niemand vergeten? Ik schreef in de vorige Pedaleur al dat het erg lastig is om aan iedereen die even een tijdje niet met de

club mee kan fietsen even aandacht te geven. En dat hebben de meesten van ons zeer waarschijnlijk op de fiets ook wel eens aan de hand gehad. Ben je met een groep lekker aan het fietsen, kom je er opeens achter dat de groep niet meer compleet is. Gelukkig behoort deze ervaring steeds meer tot het verleden. Door de inzet van onze wegkapiteins komt dit niet meer onverwachts of onbedoeld voor. Toch blijft het een onderwerp dat me als voorzitter wel bezighoudt. We zijn als club erg gegroeid in hoe we met elkaar fietsen: voor iedereen staat veiligheid hoog in het vaandel. Ook dit jaar hebben we weer prachtige activiteiten georganiseerd en ook voor de komende tijd staan er weer een heleboel op stapel. Mede daardoor zijn we in de laatste paar jaar gegroeid naar een club van rond de 170 leden. Toch zie ik lang niet iedereen deelnemen aan onze clubtochten of weekenden. Dat leidt dan tot de vragen die knagen: hoe weten we als bestuur dat we niemand vergeten, betrekken we alle leden voldoende? Voel je daarom uitgenodigd om hierop te reageren via voorzitter@wtcmaarssen.nl. Namens het hele bestuur wens ik alle leden hele fijne feestdagen en vooral, probeer niemand te vergeten!

Van de redactie

Het is een Pedaleur om van te smullen. Leer Roemenië kennen door het artikel van ErnstJan. Wat een avontuur ! Klopt er bij jou ook wel eens iemand midden in de nacht op de deur? Zie je de klink bewegen en je hart gaat bonken als een kerkklok? Je voelt dat er iets met je gaat gebeuren! Lees het artikel van Susanne.

Ook is er het gevecht van Irene op en met de mtb! De mooie MH2D artikelen met onverwachte gebeurtenissen, de koppeltijddrit voor echte mannen en vrouwen! De artikelen over het clubweekend mtb! Maak kennis met Nathalie, de kloeke instructrice-spinnen!

De club leeft volop gezien het spinnen, het mountainbiken en de races op de eg. Niet kapot te krijgen. Prettige feestdagen en een heel goed 2020.

Rijwielpaleis **BILTHOVEN**

Koperwieklaan 1, 3722 CA Bilthoven

Tel: 030 - 2280713

www.rijwielpaleis.nl

info@rijwielpaleis.nl

Follow us on Twitter and Facebook

FETHERLIGHT

cannondale

cervélo

Waarin

Wij

Ons

Onderscheiden

Persoonlijke service en voorlichting

Duidelijk merkenbeleid

Kennis en ervaring op racefiets en ATB gebied

Wijzigingen op uitvoeringen, costum building bespreekbaar

Ervaren monteurs om elke wens, reparatie en tuning te verzorgen.

Verkoop & Reparatie Race MTB en Stadsfiets

Deskundig advies

Dr. Plesmanlaan 154

3601 DE Maarssen

Tel. 0346-556206 / 0642845685

www.fietsenhandelmarkerink.nl

BURGERS

Duchenne Heroes "off the road" week: van 6 tot en met 12 september 2020

Zoon Teun van ons WTC-M lid Han van Wiggen heeft de fatale ziekte van Duchenne. Han probeert aandacht en geld te genereren voor deze ziekte. Onder andere door mee te doen aan Duchenne Heroes. Dit is een spectaculair off the road avontuur beginnend in de Vogezen en eindigend op het Drielandenpunt. De sponsorgelden gaan naar Duchenne.

De hele off the road route duurt een week: van zondag 6 september tot en met zaterdag 12 september 2020.

Je kunt de hele route fietsen: 7 overnachtingen.

Je kunt alleen de Vogezen route fietsen: 3 overnachtingen.

Je kunt alleen de Duitsland-Drielandenpunt route fietsen: 3 overnachtingen. Er zijn kosten aan verbonden.

Hebben WTC-mers interesse, neem contact op met Han van Wiggen, Binnenweg 27 Maarssen. Email: hanvanwiggen@gmail.com.

Aanhaken bij zijn team is mogelijk.

Zie voor meer informatie over dit pakkende en verbluffende "off the road" avontuur de website van **Duchenne Heroes**. Doe mee!

Eén week lang één doel

Heel veel dank namens alle Duchenne families

Incasseren contributie WTC Maarssen.

Automatische incasso

Vanaf 2020 willen wij automatische incasso gaan invoeren van de jaarlijkse contributie.

We zijn de afgelopen jaren namelijk veel tijd en vooral energie kwijt geraakt aan het najagen van leden om het lidmaatschapsgeld te betalen.

We zien nu zo'n 3 jaar op rij, dat er leden zijn, die dan nog niet betalen. Het risico ligt dus bij de club als leden niet aan hun verplichtingen voldoen. Als club willen we dat veranderen door de "auto incasso." Uiteraard kun je altijd de bank opdracht geven het geïncasseerde bedrag terug te laten boeken.

Vriendelijk verzoeken we je dan ook hier aan mee te werken. Wat wij van je nodig hebben is een ingevuld machtigingsformulier.

Wij verzoeken je om van deze, na invulling en ondertekening, een foto of scan te maken en als bijlage aan een email, te zenden aan penningmeester@wtcmaarssen.nl. Het liefst vóór eind december 2019. Het formulier **Doorlopende Machtiging Sepa** vind je op de volgende afgedrukt.

Doorlopende Machtiging SEPA

Onze gegevens

Naam: WTC Maarssen
Land: Nederland
Incassant ID: NL64 ZZZ 404796650000
Machtigingskenmerk: (jouw NTFU lidmaatschapsnummer)
Bankrekening: NL67RABO0340181923

Ja! Ik kies voor gemak

Ik geef toestemming aan WTC Maarssen om doorlopende incasso-opdrachten te sturen naar mijn bank.

WTC Maarssen zal alleen de jaarlijks verschuldigde contributie van de rekening afschrijven.

WTC Maarssen heeft bewust gekozen voor de standaard doorlopende machtiging SEPA.

Je behoudt dus het recht om onze incasso's te storneren.

Persoonlijke gegevens

Naam:

Rekeningnummer / IBAN:

Reden incasso: jaarlijkse incasso contributie WTC Maarssen

Kenmerk machtiging: jouw NTFU lidmaatschapsnummer

Plaats en datum:

Handtekening:

Graag deze machtiging ondertekenen en mailen aan:

penningmeester@wtcmaarssen.nl o.v.v. incasso

Fietsen in Roemenië ??!.

Eerst even wat duiding over de titel van dit verslag en dan vooral de ??!. De vraagtekens, die hoorde ik namelijk van iedereen waar tegen ik vertelde dat ik een fietsreis naar Roemenië zou gaan maken.

Hoe kom je erbij om in Roemenië een racefiets reis te plannen?? Nou wij bij de WTC Maarssen hebben het geluk dat een kleine 'Romein', zoals hij vaak genoemd word, een aantal jaren geleden lid werd van onze club. Al heel snel leerde ik hem, ja LIVIU, kennen als een super gozer, met heel veel verstand van fietsen en een ontembare fietspassie.

Heel veel leden van de WTC kennen hem ook, er is zelfs al eens een petje op petje af quiz aan hem gewijd tijdens een oudejaarsborrel, want vele met mij vragen hem om advies en hulp als er weer eens wat mis is met onze fietsen.

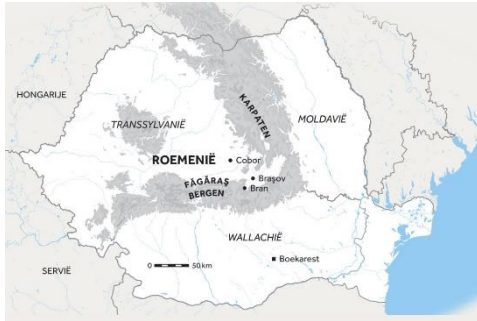
Tja als je mij vraagt naar Roemenië, dan blijft het eigenlijk bij de blauw/geel/rode vlag, Ceausescu, Cristian Chivu en Razvan Marin, en of je daar ook normale fietswegen hebt daar twijfelde ik ook altijd hevig aan.

Omdat Liviu altijd op elk moment van de dag voor mij klaar staat om te helpen, en hij tijdens het sleutelen aan mijn fiets dan altijd zegt "het heel erg leuk te vinden als wij eens samen in zijn geboorteland zouden fietsen", moest het er toch eens van komen.

Schuldgevoel was niet mijn drijfveer hoor, want tijdens een oriëntatie avondje om andere fiets vrienden proberen lekker te maken om mee te gaan, wist Liviu mij heel snel te overtuigen dat het echt goed fietsen is in Roemenië. Helaas was de animo niet echt groot en werden alleen Daniel en Bertus overtuigd om deze uitdaging met ons aan te gaan.

Helaas moest Bertus wegens privé omstandigheden paar dagen van tevoren alsnog afzeggen.

Wat is er leuker dan met een Roemeense vriend die alle mooie weggetjes weet te vinden op fietsreis te gaan naar zijn geboorteland Roemenië. Je zou denken niet veel, maar onze vriend, Liviu, is een vriend met echte vrienden!! Man man man wat was dat fijn.

Heel de week worden bijgestaan door zijn beste vriend Mario, die de hele organisatie overnam en ons na het zetten van onze 1^e voet op Roemeense grond tot de laatste heeft begeleid of heeft laten begeleiden.

Woensdag 25 september, reisdag.

Zo 6:30 uur de wekker gaat, snel aankleden, rugzak pakken en naar Liviu want om 7 uur komt de taxi ons aldaar ophalen.

Rugzak?? Past alles daarin dan, en waar is je fiets dan?

Nou deze week werd voor ons, Daniel en mijzelf, geregeld en dan wel te verstaan alles erop en eraan.

We hoefden alleen achteraf een paar Euro's over te maken. Zelfs ons geld konden we thuis laten want in Roemenië geen euro's maar Leu en Lei's. Onze fietsen waren vakkundig door Liviu ingepakt en tezamen met onze koffers op transport gezet.

De taxi was er nog voordat Daniel was gearriveerd en dus prima op tijd en snel onderweg naar Schiphol.

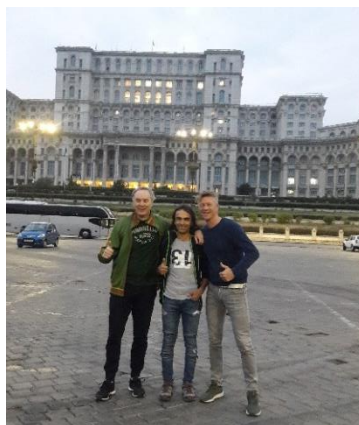
Het was op Schiphol extra leuk want ik had daar, zonder dat andere het wisten, met Erik Dirkse afgesproken om koffie te drinken. Hij was daar niet voor Roemenië maar voor Amerika.

De koffie was gezellig en de 2 uur vliegen waren ook snel voorbij.

Op het vliegveld Boekarest stond de vriend van Liviu, onze taxichauffeur Costel, al te wachten. Grappig want zijn werk is Uber taxichauffeur, maar niet als hij vrienden ophaalt natuurlijk.

Boekarest, gewoon een grote Europese stad, met overal auto's, drukte en files.

Enige verschil daar t.o.v. hier in Nederland is, daar laat elke auto andere auto's voor gaan, er heerste een relaxte drukte. Neemt niet weg dat de reis veel tijd in beslag nam. Onze 30km naar het appartement nam ruim 1,5 uur in beslag.

Ook de trip naar het centrum voor het diner, ±10km, nam ruim een uur in beslag maar dat kon de pret niet drukken. Natuurlijk een foto bij het parlamentspaleis, het grootste gebouw van Europa, gebouwd op een heuvel in opdracht van de Roemeense president Nicolae Ceaușescu.

Na de geschiedenislessen en foto's op naar het 1^e avondmaal. Gelukkig is Mario een echte vleeseter en een prima organisator, dus hoefde wij de kaart niet te bekijken. De schalen vlees met polenta waren al onderweg. De Roemeense desserts waren net als de hoofdgerechten heerlijk, er zouden nog vele vleeschalen leeggemaakt worden deze week.

Donderdag 26 sept., route van de rode wijn.

Daniel en ikzelf hebben in de 1^e nacht helemaal niets mee gekregen van de bezorging van onze fietsen en koffers, geslapen als een roosje in het schitterende appartement met elk onze eigen slaapkamer.

Het ontbijt stond al gereed incl. de grote zoute pretzels, De plannen waren ook bekend, vandaag was de dag langs de rode wijn druivenvelden.

Voordat we onze fietsen konden bestijgen eerst nog even uurtje in de auto, want fietsen en Boekarest dat is niet iets wat bij elkaar past.

☆ Romania day1

Na uurtje in de bus kon het dan eindelijk beginnen, fietsen in Roemenië.

Heerlijk dagje fietsen, ja dat was het zeker voor mij. De route was schitterend, de wegen prima en de klimmen goed te doen met vriendelijke percentages. Zelf had ik het na alle ellende in 2019 niet verwacht dat dit mijn mooiste en beste fietsdag zou worden, maar het was het wel.

HEERLIJK, ik keek al uit naar de 2^e dag met ruim 115km en 1850hm op de fietscomputer.

Het door Mario uitgekozen hotel was uitstekend, de rode wijn ging er goed in, hadden we ook verdiend wat kon er misgaan.

Vrijdag 27 september, "Campina Classic".

Zoals elke dag bij ontbijt ook deze dag een bespreking van wat ons deze dag op de fiets te wachten stond. Dit zou de dag van de groene bergen, een echte Roemeense klassieker, "Campina Classic" worden met bezoek aan de "Vallei van het Beest". Liviu omschreef deze dag als veel vals plat en op einde

☆ Romania day2

Afrukken GPX exporteren TCX exporteren Beveken Dupliceren

doorbijten om bij het 'beest' boven te komen, want dat vond hijzelf ook nog wel een uitdaging met klimpercentages boven de 20%.

Mijn moraal was prima, lekker veel vals plat klimmen en dan die laatste pukkel zou ik ook wel overleven was mijn gedachte aan begin van fietsdag 2.

Nou nou nou wat kan dat vals plat tegenvallen. Maar ja het was ook geen vals plat zoals wij dat kennen, maar het was Liviu vals plat.

Tjonge wat een ellende, vooral als je een

slecht fietsjaar beleeft en dat nog in één keer op deze dag herbeleven moet.

Wat dan vals plat, stijgings% onder de 10% heb ik eigenlijk bijna niet gezien.

Gelukkig stonden mijn 2 fietsmakkers hier en daar op mij te wachten. 1 keer zelfs heel lang want ik was de verkeerde straat in gereden en moest dat bekopen met een % van ruim 20% wat een ellende.

Mijn beschermengel, Mario, bleef gelukkig vaak bij mij in de buurt rijden. Niet om mij voor te slepen, helaas, maar om mij te beschermen tegen de zwerfhonden die om elke bocht zomaar op je af konden komen.

Wat een ellende die honden, soms leken het wel wolven en beren, brrr.

Na 75km en 1700hm vond ik het meer dan genoeg, die Vallei van het Beest had ik al de hele dag achter me aan gehad en hoefde die niet van dichtbij te zien. Daniel en Liviu zijn de klim nog wel omhoog gegaan, maar de daar enige lekke band deze week was wat mij betreft wel een teken aan de wand. Helaas was na het fietsen alle ellende nog niet geleden.

Onze Mario maakte deze dag zijn enige inschattingsfoutje. Op de route naar ons hotel kwamen we in een file te staan. Mario dacht dit op te lossen door een binnendoor route te kiezen. De route was op zich prachtig, en leidde ons door de binnenlanden van Wallachië. Het enige nadeel was dat de oorspronkelijk 50km, ik weet niet hoeveel het er werden, maar weet wel dat ze ruim 4uur in beslag namen. Gelukkig had hij weer een schitterend hotel geboekt en was het restaurant ook weer uitstekend. De dag toch nog goed afgesloten.

Zaterdag 28 september, de dag van de brandende steen.

Zaterdag, Liviu had op zijn strava gemeld dat hij vandaag naar de brandende steen zou fietsen met ons. Deze bevindt zich op de top van de klim Transbucegi.

Heel erg leuk was dat, want we kregen deze dag gezelschap van vier Roemeense fietsvrienden van hem.

Het waren Bogdan, George, Claudiu en Alex, van L naar R.
Leuk te zien was dat ze allemaal net zo gek van fietsen als Liviu zijn, onze fietsen werden tot op de kleinste details geïnspecteerd, hun eigen fietsen waren ook tiptop in orde allemaal.

Zelf was ik bij het begin toch ietwat gespannen, maar al snel bleek ik niet als laatste bij die steen (welke steen) zou aankomen en dit gaf mijn moraal en benen toch wel weer iets extra's.

Deze dag zouden we een kortere afstand doen omdat we nog naar ons volgende hotel moesten verplaatsen per busje. Het was een mooie dag met 2 vriendelijke klimmen. De brandende steen heb ik niet gezien, het was wel heel erg druk op de top, ik weet niet of dit 'de steen' was, maar zal misschien wel want Daniel heeft zijn fiets er tegenaan gezet.

Vandaag 61km en 1600hm.

Na terugkomst bij het hotel spullen in de bus, op naar de mooiste autoweg van Europa, volgens de Top Gear boys althans, de Transfăgărășan weg, hopelijk ook een mooie weg op de fiets.

De 100km naar ons hotel leidde ons via Brann alwaar zich volgens de verhalen het Dracula kasteel staat. Volgens onze gidsen klopte dit helemaal niet maar het zag er wel mooi uit.

De reis duurde helaas weer iets langer dan gedacht en van de klim per auto verkennen is niet veel terecht gekomen want we arriveerden in het pikkedonker na een hele lange slingerweg bij ons hotel. Morgen maar op de fiets kijken hoe mooi het eruit ziet.

Zondag 29 september, de Transfăgărășan klim.

De koninginnen etappe met de Cima Coppi, de Transfăgărășan weg, officieel de DN7C, een spectaculaire weg door het Fagarasgebergte en door Transsylvanië. Het hoogste punt ligt op 2134 meter en dat maakt de Transfăgărășan weg meteen ook een van de hoogste wegen in Roemenië.

De dictator Ceausescu gaf in 1970 de opdracht om de Transfăgărășan weg aan te leggen. Hij wilde zo de bergen goed verdedigbaar maken tegen de Russen. Het duurde 4 jaar om de weg te bouwen en er kwam heel wat dynamiet aan te pas.

Wat vrienden van Liviu er al niet voor over hebben samen met hem te kunnen fietsen. Ook deze dag hadden we gezelschap met dit keer Lonut, Serban en net als gisteren Alex. En ja die hadden er wat voor over hoor 5:00 vertrokken uit Boekarest.

De vraag is vooral hadden die Top Gear gasten gelijk. Smaken verschillen natuurlijk maar dat het een mooie beklimming was met heerlijk asfalt staat buiten kijf. Heerlijke haarspelt bochten, auto's die je niet als gekken inhalen zoals op mijn favoriete klim, de Stelvio, mooie natuur en aangename stijgingspercentages.

We hebben de klim van 2 kanten gedaan en dat was prachtig. Helaas ging mijn lampje 5km voor aankomst van de 2e keer op de top uit en was het afzien en denken ik kap ermee.

Dit kwam vooral omdat ik wist dat als we 2^e keer boven waren weer dezelfde weg naar beneden zouden gaan op weg naar ons hotel. Dat is natuurlijk killing als je het zwaar hebt, ik heb wel de klim van beide kanten volbracht, maar genieten was het op het einde zeker niet meer. Mijn mening omtrent mooiste weg is dus wel gekleurd en niet roze.

Tijdens de heerlijke afdaling begon ik toch steeds meer de schoonheid van de Transfăgărășan te begrijpen en baalde dat er toch al snel een einde aan die 'mooiste' weg kwam.

De route door Transsylvanië op weg naar ons hotel was ook heel mooi, net als het afvalt, heerlijk. Super fietsdag, 126km, 3800hm.

Maandag 30 september, Transsylvanië.

Helaas ook aan deze fiets reis komt een einde, en deze dag zouden we 85km vanuit ons hotel richting Boekarest fietsen, want de volgende dag was het terug naar Nederland.

Wij weten niet of Mario het hotel speciaal voor Liviu gekozen had, maar wij dachten dat het speciaal naar hem vernoemd was.

De laatste km's, de moraal was bij Daniel en mijzelf minimaal, we hadden het hoogtepunt gisteren letterlijk en figuurlijk al meegemaakt en de benen waren daar ook nog niet helemaal van hersteld.

De route door Transsylvanië was wederom heel mooi, maar het enige wat ik deze dag eigenlijk op de fiets kon doen was rekenen hoeveel kilometers er nog te gaan waren om zodoende mijn fiets in de bus te kunnen gooien.

De 85km heb ik volbracht en ook precies op 85,0 kilometer gestopt en mijn fiets de bus in gedaan. Daniel had toch nog wel de moraal gevonden, misschien door zijn laatste Tinder matches, en wilde toch ook nog die laatste beklimming op de fiets doen.

Daniel heeft nog even gedacht aan de 100,0 km vol te maken maar ik geloof dat het bij 98 is gebleven. De fietsen in de bus en hup naar Boekarest om onze fietsen en koffers af te leveren voor transport.

Natuurlijk weer alle fietsen secuur in de dozen geplaatst, beschadigen een der fietsen was bijna onmogelijk.

Na al dat inpakken, douchen en op naar het centrum om daar de laatste vleesschotel leeg te gaan maken, hetgeen ons prima gelukt is.

Dinsdag 1 oktober, terug naar huis.

Helaas fietsvakantie weer voorbij. Costel was weer prima op tijd om ons nog even mee te nemen naar een super grootte winkel Mall, alvorens ons af te zetten op de luchthaven voor onze terugreis.

In de mall heb ik mij nog even verbaasd over de prijzen, want die waren vergelijkbaar met die in Nederland. Misschien omdat dit vooral op toeristen gericht was maar souvenirs hebben we niet meer gekocht, het is gebleven bij de Roemeense flessen rode wijn.

Na een jaar met voor mijzelf alleen dieptepunten was dit toch vooral een hoogte punt. Al mijn verwachtingen overtroffen, en niet alleen omdat die voor mij niet hoog waren.

Deze fietsreis was zeer speciaal, niet alleen door mijn 2 super fiets vrienden maar vooral door onze nieuwe vriend Mario. Wat hebben Liviu en Mario er een TOP week voor ons van gemaakt, alles perfect. Daar stonden de !! in de titel namelijk voor!!

Ik heb eigenlijk nog maar één advies voor alle lezers, hopelijk organiseert Liviu nog een keer een fietsweek in Roemenië, zorg dat je dan van de partij bent want fietsen kun je uitstekend daar en vooral samen met onze kleine Romein en zijn vrienden.

Jongens bedankt voor het hoogtepunt van 2019. Hopelijk in 2020 samen meer van dit soort aangename weken.

EJ

BIKE center WOERDEN

AANBIEDING:
10% KORTING
op accessoires en onderdelen
(op vertoon van uw Bike Center klantenkaart)

Bike Center Woerden

Korenmolenlaan 4b Woerden
(Intechium gebouw)
Tel. 0348 - 48 28 04
www.bikecenterwoerden.nl

Gazelle

Intechium
THE QUALITY PEOPLE IN OFFLINE

cannondale

SPECIALIZED

SHIMANO

BULLS

MH2D-2019: ATB

De laatste dag van het clubweekend besloten ATB inschrijvers: Joost, Rolf en ondergetekende het ATB traject te proberen.

Een behoorlijke inschrijving deze derde dag in het mergelse Limburg.

Wat konden de ATB-ers verwachten en hoe zag deze dag eruit voor de

brede noppen-banders.

Het ATB-parcours begon al in het begin met een smalle bospad afdaling en scheerde voor de coureurs rakelings langs stevige boomstammen, die niet van plan waren te wijken.

"Rivierbeddingen", 15% naar beneden waar je je alleen nog maar naar beneden kon laten vallen, want remmen kon je wel vergeten, spannend!

De enige toeschouwers langs het ATB parcours waren professionele fotografen, cameramannen en vrouwen, die met invulflitsers de gelaatstrekken van de geconcentreerde racers vast probeerden te leggen.

Misschien hadden wat boeren een stukje land ter beschikking gesteld, om de uit losse stukken bestaande ATB-routes, aan elkaar te knopen. Het was handig om deze maar aan te houden.

Eén van die sterk dalende koeienweides leidde aan het eind naar een onverwachts krappe bocht tussen 2

paaltjes door. Veel rijders schoten hier voorbij om met slippende wielen in het struikgewas tot stilstand te komen, ik was er één van, om na alle takken te hebben ontdaan, de graashelling te vervolgen.

Krijgt de lezer de indruk dat het alleen maar dalen was? Niet echt, ook de zo intensieve stukjes omhoog waren aardig dominant aanwezig en onverwachts na een scherpe bocht begon de stijging al, waar je bijna te laat was met terugschakelen naar je hoge girering.

Met 26-40 stond je bijna stil of haalde je slippend de boomgrens om daarna je hartslag naar “normaal” te laten dalen.

Een ongelukkig ATB-er met moervaste ketting tussen de voorbladen kon ik een kleine dienst bewijzen. Ik heb samen met de onfortuinlijke man de ketting tussen de twee voorbladen kunnen “bevrijden” door uiteindelijk toch maar een inbusbout los te draaien totdat voor bij de ketting genoeg ruimte vrij kwam (heerlijk....mag je in je vakantie nog sleutelen).

Ik kon overigens die aanlokkelijk uitziende ijskraam niet weerstaan en, na een beker ijs, zocht ik de pijlen maar weer eens op.

Handig als je achter een groepje kan rijden, dan hoeft je zelf niet op de gele pijlaanwijzingen te letten, totdat je even een stuk alleen moet

trappen om vervolgens een routepijl missen, da's minder. Overigens foerageren ontbrak er zeker niet aan.

Evenals ingehuurd monteurs om akkefietjes aan de bikes te repareren.

Anderen konden niet wachten om vocht aan te vullen.

Terwijl deze doorzetster het eenzaam nog even uitstelde.

Spannend parcours dat kan ik zeggen: wijde ingereden graslanden, grove

rivierbeddingen met losse keien, ATB wiel brede sleufpaatjes, obstakels als wentelhekken waar de fiets boven het hoofd getorst moest worden om je vervolgens door de smalle draaihekjes te wurmen.

Frisse en hier nog stikstof neutrale lucht in afgewisselde ó zo mooie Limburgse vergezichten.

's Avonds genoten we, voor degene die nog niet naar huis ging of wilde, een getrakteerd Italiaans avondmaal door Kees gefinancierd om hierna van elkaar afscheid te nemen.

Wat mij betreft, en misschien mag ik ook voor de anderen spreken, een geslaagd WTC-clubweekend in een

monumentaal watermolen “klooster” wat uitstekend geschikt bleek te zijn voor onze overnachtingen en onze wijd uiteen lopende onderonsjes die we in een wilde tuin hielden en deelden met veel boerderijbeesten.

Ik heb iedereen weer wat beter leren kennen.

Rob (een kleine bijdrage aan deze dag)

Raadpleeg de website van WTC-Maarssen voor:

- oliebollenrit op zaterdag 28 december 2019,
- Petje op Petje af,
- het verkrijgen van MTB vignetten 2020 (bij Markerink)
- Algemene Leden Vergadering 2020

Seasons Parket

Waar u nog in overleg tot een praktische en verantwoorde keuze kunt komen.

Waar Service nog met een hoofdletter geschreven wordt.

Door 20 jaar ervaring in de branche en de door ons gevolgde opleidingen zijn wij in staat om, samen met u, uw bedrijfspand of woning die uitstraling te geven die het gebouw verdient.

Met een zeer uitgebreid assortiment van plankenvloeren, de klassieke ambachtelijke tapisvloeren en de moderne laminaatvloeren, krijgt u altijd die vloer die uw pand of woning die bijzondere sfeer geeft.

Ook is er oog voor de milieu-aspecten die er bij het leveren en plaatsen van een vloer komen kijken.

Wij vertellen u op basis van ervaring of de door u gekozen vloer ook praktisch verantwoord is.

Pieter de Hooghstraat 1

3601 EE Maarssen

Tel. 06-1230 9853

E-Mail. rsiemons@seasonsprojectparket.nl

Interview Nathalie van Noort-Binneveld, spinninginstructrice voor WTC-Maarssen

Met het ingaan van het winterseizoen 2019-2020 hebben we op de donderdagavonden een nieuwe spin-instructrice Nathalie van Noort-Binneveld. John Lennartz heeft te kennen gegeven ermee te stoppen ivm andere bezigheden. Nathalie is bij enkele clubleden al jaren een bekende binnen het spinwereldje en staat als een zeer goede te boek. De redactie vroeg haar iets over zichzelf te vertellen.

Nathalie: ik ben geboren en getogen in Vianen maar al bijna 20 jaar gelukkig getrouwd met een Brabander.
Sport is mijn passie en wat is er nu leuker om van je hobby je werk te maken. Met enorm veel plezier ga ik dan ook elke dag naar m'n werk. Als locatie manager van Newstyle locatie Vianen
Naast deze werkzaamheden geef ik vanaf 2004 nog 6 uur in de week les op de spinningbike. Als gecertificeerd master cycling instructrice en Les Mills RPM-instructrice zijn die uurtjes altijd een feestje.

Helaas hebben mijn man en ik geen eigen kinderen. Na vele medische trajecten gingen we over tot adoptie. Belandt in de laatste fase kwam daar ook abrupt een einde aan.

Mijn enige broer, waarmee ooit het spinning avontuur is begonnen kreeg in 2011 het meest verschrikkelijke bericht. Melanoom kanker, niets meer aan te doen, zat overal, 41 jaar met een dochter van toen 11 jaar.

Na het overlijden van mijn broer in 2012 hebben we de zorg op ons genomen voor zijn dochter. Ons adoptie traject werd in een ommekeer pleegzorg voor m'n nichtje. Een taak die zeker niet makkelijk is en regelmatig moest ik er gewoon even uit. Tranen letterlijk de vrije loop kunnen geven zonder dat die meid het door had. Want daar moest ik sterk voor zijn. Kortom weglopen met je verdriet, zo noemde ik het maar.

Maar dat weglopen bracht ook wat moois. Ik kreeg m'n rust erin en het

Foto met Sylvana m'n nichtje/ pleegdochter die inmiddels ook een fantastische spinning instructrice is

hardlopen begon ik steeds leuker te vinden. Een nieuwe passie bloeide eruit voort. Hardlopen..... 5km, 10, halve marathon en vorig jaar m'n eerste hele in Rotterdam. Een geweldige ervaring. De stad van mijn broer waar hij veel was. Zijn vrienden voor mij langs het parcours. Fantastisch!!!! Zo mooi dat m'n 2e en 3e hele marathon in aantocht zijn.

2020 wordt mijn sportjaar.

Waar ik inmiddels al vol voor in training ben. Wekelijks een strak trainingsprogramma en elke vrijdag *reis ik af naar Arnhem voor een personal training bij Marcel Gierman. De enige echte Iroman specialist.*

Volgend jaar juni start ik met de Alpe d'Huzes. Mijn 3e deelname aan dit prachtige evenement. Dit jaar hardlopend.

In juli sta ik aan de start voor de Nijmeegse Vierdaagse, september de hele marathon van Berlijn gevolgd door Valencia in december. Beide marathons loop ik in dienst van Kika.

Want voor een volwassene is de strijd tegen kanker een vreselijk traject, laat staan voor een kind.

Daarom zet ik me in om kinderkanker de wereld uit te krijgen. In een kinderleven is geen plaats voor deze

vreselijke ziekte.

Naast al het sportgebeuren breng ik heel wat tijd door met mijn hondenkinderen. Mijn trots: Yara en Ayla.

Nathalie,

"Steun Kika!!"

www.runforkikamarathon.nl/nathalie-van-noort-valencia-2020

Mountainbiken, bezin voordat je begint?

Ieder jaar als de herfst begint, haal ik mijn mountainbike weer van stal om te genieten van de herfstkleuren in het bos. Regelmatig stel ik mezelf dan de vraag wat deze tak van fietssport nu zo leuk maakt.... De eerste hobbel die hierbij zich aandient, is de aanschaf van een fiets en toebehoren. Dat voel je in je portemonnee en dan heb je nog niets gedaan. Heb je alles in huis, dan gaat het feest echt beginnen. Nou ja, feest.... op zondagochtend vroeg op. In de wintermaanden als het donker, nat en koud is, is dat niet altijd een gemakkelijke opgave. En dan hebben we het nog niet eens over sneeuw en gladheid. Als het echt koud is of als het regent, laten je fietsvrienden het afweten en sta je er alleen voor. Maar jij bent voor geen kleintje vervaard, ook al gaat er niemand mee, jij pakt je fiets. Je hebt 'm immers toch niet voor niets aangeschaft.

En door ben je... een tweede belangrijke hindernis is overwonnen. Eenmaal warmgedraaid, dienen zich al snel nieuwe problemen aan. Gevaarlijk uitstekende wortels en spiegelgladde takken. Jawel, die brede banden met veel profiel heb je echt nodig want een ding is zeker, onderuit zul je gaan. Uit ervaring kan ik daarover mee praten. Met mijn racefiets ben ik nog nooit gevallen, maar met mijn mountainbike al vele malen. Mountainbiken vraagt om stuurvaardigheid en behendigheid. Je stuurt tussen de vele bomen door en om de uitstekende wortels heen. Gelukkig land je in de meeste gevallen op een zacht bedje van bladeren, maar wat als je tegen een boom aan knalt of je op een uitstekende wortel valt? Die helm is echt geen overbodige luxe. Je begrijpt het al, na deze tweede hindernis volgt al snel een volgend obstakel: vuil en modder. Je denkt misschien 'hoe erg is dat?' Nou ja, niet erg maar wel hinderlijk... je hebt overschoenen nodig om je schoenen en voeten te beschermen tegen modder en kou en vlak al die schoonmaakbeurten na afloop aan je fiets en kleren niet uit. Iedere keer zul je je fiets weer uitgebreid moeten schoonmaken, zeker bij modder. En wat te denken van je kleren? Na het MTB-fietsweekend in Arnhem heb ik eerst 10 emmers zwart water moeten afvoeren, voordat mijn

fietskleding de wasmachine in kon. En per keer ben ik zeker een half uur bezig met het schoonmaken van mijn fiets. Naar verluidt, gebruiken sommige van onze clubleden zelfs een föhn om de fiets weer snel droog te blazen. Het is maar hoever je wil gaan...

Bovenop al die narigheid, zijn er ook nog andere soms onmogelijke hobbels te nemen: materiaalpech. Op een koude en natte dag in het bos is het niet grappig als je ketting vastloopt of erger nog uit elkaar springt en jij alleen de weg moet terugvinden naar het dichtstbijzijnde huis of restaurant waar je vervolgens wordt opgehaald. Voor sommigen van ons heel herkenbaar of niet, Jeroen? Mijn mountainbike wordt regelmatig aan een inspectiebeurt onderworpen, dat kan je je vast wel voorstellen. Mijn fietsenmaker spint er goed garen bij.

Maar als je dan eenmaal bezig bent en hoppel voor hoppel hebt genomen, is het vooral genieten. Het herfstbos is wondermooi met al zijn kleuren. Er valt veel te zien, behalve het kleurenspeel is er een mooie afwisseling tussen dennen- en loofbos.

Dit jaar waren er ook vele paddenstoelen in alle kleuren en maten. Daarnaast zijn er in het bos hele velden vol groene varens te vinden en kleine paadjes waar niemand komt behalve wij als MTB'ers. En als er een klein laagje sneeuw is en nog niemand in het bos is geweest, ziet het er maagdelijk wit uit en is het heel stil. Die schoonheid en afwisseling maken het mountainbiken de moeite waard. Dat in combinatie met het speelse element ervan, een stukje spanning, een lekkere kop koffie bij een knappend haardvuurtje en alle bezwaren van tafel.

En zo komt het dat ik aan het mountainbiken verslingerd ben geraakt. Dus als je mij de vraag stelt of ik de mountainbike zou aanraden is mijn antwoord volmondig ja, maar weet wel waar je aan begint.

Irene van Halewijn

MTB-clubweekend en de RETO Herfstbostoertocht

In het weekend van zaterdag 2 november startte het MTB-clubweekend in Arnhem met de Reto herfstbostoertocht. Van clubleden had ik hier enthousiaste verhalen over gehoord, dus ik ging mee. We waren met een groepje van veertien personen. De meesten hadden zich ingeschreven voor de marathonafstand van 100 km. Deze afstand leek mij ook wel wat. Naar mate het weekend naderde, kreeg ik twijfels. Waar begon ik aan? Ik heb mijn MTB nog niet zo lang en vind die smalle paadjes, uitstekende wortels en drop-offs iedere keer nog best spannend. Zou ik niet lelijk ten val komen? Of bij gebrek aan snelheid alleen komen te fietsen? Wat als ik de weg zou kwijt raken of materiaalpech zou krijgen? De 100 km toertocht was niet volledig uitgepijd en daarom werd aangeraden de route van te voren in te voeren op de fietscomputer. Ik had mijn fiets hier nog niet op ingericht.

En ik heb twee linkerhanden. Bij materiaalpech sta ik al snel hulpeloos aan de kant. Ik besloot daags voor vertrek snel nog een stuurhouder te kopen voor mijn Mio, zodat ik in ieder geval de

weg nog terug zou vinden, als ik alleen verder moest. Ook onderwierp ik mijn fiets aan een extra inspectiebeurt om niets aan het toeval over te laten.

In de nacht van vrijdag op zaterdag sliep ik onrustig. De wekker ging vroeg, we zouden om 9.00 uur vertrekken bij het clubhuis van Reto. Vlak voor vertrek had ik mijn overschoenen nog in mijn tas gestopt in de veronderstelling dat ik deze niet nodig zou hebben. De week ervoor was er in het bos namelijk nog geen enkele modderpoel te zien geweest. Dit bleek geen onverstandige keuze te zijn.

Na een kop koffie in het clubhuis van Reto vertrokken we. De tocht begon gelijk goed met een paar pittige klimmetjes. De uitzichten waren adembenemend. Het heldere groen van het gras stak af bij de rood geel gekleurde bladeren van de bomen.

De paden zagen er een stuk minder uit: deze waren in een tijdsbestek van nog geen week behoorlijk modderig en nat geworden. Eenmaal bezig voelde ik de spanning die ik van te voren had gehad, wegebben. Bij de eerste pauzeplek zat ik al helemaal onder de modder. Het krentebrood, de chocola en de hete bouillon gingen er goed in. Daarna vervolgden we onze weg. Helaas moest Jeroen afhaken in verband met materiaalpech en waren er verschillende valpartijen, die gelukkig goed afliepen. Hierdoor hadden we aardig wat oponthoud en werd al snel duidelijk dat we de eindstreep voor het donker niet zouden halen. Dus werd besloten te kijken hoe ver we kwamen. Tussen de middag bezochten we een pannenkoekenrestaurant, waar we ondanks onze modderige outfits hartelijk werden ontvangen. Na het eten hebben we heerlijk nog wat uurtjes kunnen doorfietsen en zijn we na zo'n 75 km weer aangekomen bij het Reto clubhuis. Het fijne van zo'n dag buitensporten is dat je zoveel kan eten als je wilt en dat alles lekker smaakt. In het hotel Sandton hotel De Roskam in Rheden hebben we 's avonds genoten van een welverdiend 4-gangen menu, dat echt top was. De avond kreeg een extra feestelijk tintje doordat Kees ons trakteerde op een goed glas wijn in verband met zijn verjaardag. Helaas voor mij zat het MTB-weekend er toen al op in verband met het verjaardagsfeest van onze zoon de volgende dag. Ik heb begrepen dat zondag zeker zo geslaagd was als de dag ervoor. Al met al kijk ik terug op een super MTB-weekend en zijn mijn twijfels als sneeuw voor de zon verdwenen. Volgende keer als het even kan weer!

Irene

WTC Clubweekend 2019 MH2D - race

Vrijdag

Van vrijdag 20 t/m zondag 22 september j.l. was het weer WTC Clubweekend in het mooie Limburg. Ward de Beer meldde zich helaas ziek, dus togen we vrijdagochtend om 09.30 uur met 16 mannen en 2 vrouwen naar Limburg. Irene zou een dag later komen. Onderweg naar Eijsden-Mesch was er een koffiestop, waar we van de eerste Limburgse vlaai konden genieten. Zodra ieder bij aankomst zijn kamer, bed en bed-maatje had gevonden, werd om 13 uur gestart met de “warming-up” van 70 km.

De eerste kennismaking met pittige heuveltjes liet niet lang op zich wachten. Pauzeplek op het terras Panorama / Hoeve de Eik (gemeente Epen) nabij kasteel Beusdaal, gelegen op het zuidelijkste puntje van Nederland. De naam van de hoeve deed zijn eer aan: het was een werkelijk fantastisch panorama uitzicht. Daarbij lekker zonnig weer, wat willen we nog meer. En natuurlijk aten we bij de koffie, cola of wat anders weer Limburgse vlaai.

Je zat in Nederland op het terras, maar wilde je gebruik maken van de wc, dan moes je buurland België in: de grens loopt er nl dwars over het terrein en door het gebouw.

Na de pauze weer lekker fietsen richting Mesch met wederom een paar flinke kuitenbijters in de route. Al met al een prachtige tocht bedacht door Jennifer en Kees. Dank jullie wel. De flinke potten pasta 's avonds bij het Piepke lieten zich goed smaken; met de nodige drank uiteraard.

Zaterdag

Op de zaterdag was het in de ochtend nog behoorlijk fris, dus waren de mouwstukken en een onderhemd geen overbodige luxe. Inmiddels was Irene ook gearriveerd en starten we met groepen voor de 120 km en een groep voor de 160 km. Eva en Herman kozen voor de 90. De routes waren perfect uitgepijld dus was het geen probleem als je geen GPS had. Iedereen fietste op zijn eigen kunnen de heuvels op, waarbij Rolf toch enige moeite toonde om boven te komen, maar eenmaal heuvel af gingen alle remmen los en schoot Rolf bijna letterlijk iedereen voorbij en verdween uit het zicht. Toch kon hij ons niet missen want bij de eerst volgende heuvel konden wij weer roepen “voor” alwaar we hem weer triomfantelijk passeerden.

Iedereen fietste op zijn eigen kunnen de heuvels op, waarbij Rolf toch enige moeite toonde om boven te komen, maar eenmaal heuvel af gingen alle remmen los en schoot Rolf bijna letterlijk iedereen voorbij en verdween uit het zicht. Toch kon hij ons niet missen want bij de eerst volgende heuvel konden wij weer roepen “voor” alwaar we hem weer triomfantelijk passeerden.

Toch was er ook een pechvogel te betreuren. Na 80 km sloeg bij mij de kramp in de bovenbenen, net zo’n 5 km voor de lunchpauze locatie. Het kostte me zo’n 10 minuten voor ik weer voorzichtig verder kon. Nog gauw een melding op de groepsapp. Maar bij de stuwdam in Eupen sloeg noodlot opnieuw toe. Einde oefening! Verzorgster Jennifer snelde van het terras, waar de groep al was neergestreken, toe met een magnesium liquit, maar het mocht niet meer baten. Er zat niets anders op dan mij te laten ophalen door de ophaaldienst van de organisatie MH2D. Helaas.

Bij de lunch namen velen een lekkere Brat- of Currywurst met veel patat, niet echt voedsel voor een sporter, maar het liet zich goed smaken. Och, als je dat met veel cola

wegspoelt.... Ik moest toch wachten op de ophaaldienst en deed me daarna nog te goed aan een Leffe Blond.

Achteraf bleek dat ook Susanne de MH2D heeft gereden (zij is geboren om te overleven; zie ook haar verhaal).

Zondag

Joost, Rob en Rolf kozen ervoor om te MTB 'ken. Zie het artikeltje van Rob over hun avontuurlijke ervaringen op zondag. ErnstJan, Bertus en Ramon kozen voor een oude MH2D-route.

De anderen voor de 90 km en Herman en ik pakten soms ook eigen stukje, in ieder geval ook minder dan 90km. Afsgesproken werd om, voor wie wilde, bij het Amstel Gold Race Restaurant in Valkenburg de koffie pauze te houden.

Herman en ik namen bij Meerssen een binnendoor route langs het riviertje de Geul, richting Valkenburg. Daarbij passeerden we een mooi stuk mergelgrotten bij Geulhem, met grote uithollingen waar in het (verre) verleden vast wel mensen in gewoond moeten hebben. Nu kreeg een geacht WTC lid enkele hallucinaties en beeldde zich in, hoe dat vroeger eruit gezien moest hebben. Het leek hem een geweldig idee, om dat beeld van de Limburgse Neanderthaler na te bootsen en het met een foto voor het nageslacht te vereeuwigen.

Stoutmoedig klom hij over het puntige ijzeren hek, trok al zijn kleren uit en ging met opgeheven armen grommend en brullend in de uitholling staan. Ik legde dit uiteraard op de

plaat vast.

Het resultaat mag er zijn. Tijdens de koffiepauze in Valkenburg werden deze beelden met veel waardering en gelach bekeken. (Overigens werd ook daar weer vlaai gegeten, maar dat terzijde.)

Onze rit ging weer verder en we togen binnendoor, dwars door de Gulpener Brouwerij, richting De Dooie Man bij Stokhem om daar als eersten midden op de berg onze clubleden al zwoegend en zwetend opwaarts op de plaat vast te leggen. Je club-collega's bergop te zien lijden is echt genieten.

Daarna heeft iedereen de laatste km's volgens de uitgezette route uitgereden.

Aangekomen bij de grote tent, de Finish in Libeek, namen we met z'n allen enkele drankjes (wat kan een biertje dan lekker zijn) als afsluiting van het heel geslaagde weekend.

Daarna ging het richting de Meschermolen, waar na de douche de boel werd ingepakt. Voor wie wilde kon nog mee naar de Italiaan in het dorp Eijsden en de rest vertrok naar huis.

Mark en Eric dank jullie wel voor de prima organisatie. Dit smaakt naar meer!

**Bert
Jansen**

Susanne: " het andere fietsweekend in Limburg..." ***(overnachten in België is een unheimlich avontuur)***

Door enkele fietsgenoten uit de 27 groep was ik overgehaald om mee te gaan op het clubweekend in Limburg. Ik heb er wel even over moeten nadenken, want het was toch al meerdere jaren geleden dat in de bergen gereden had. Ondanks dat ik daar vroeger best aardig in was, voelde ik me onzeker omdat ik de afgelopen jaren veel minder gesport (en nauwelijks gefietst) had. Limburg leek me echter een goed 'oefenterrein' en in clubverband werd het vast een gezellig weekend. Ik schreef me in!

Kort voordat het weekend zou plaatsvinden, kreeg ik te horen dat ik te laat was met aanmelden en dat de locatie waar overnacht zou worden volgeboekt zat. Ik baalde als een stekker en vroeg mezelf af wat ik zou doen. Het clubweekend viel dit jaar namelijk samen met de Mergelheuvelland 2-daagse en voor één van die dagen had ik me al ingeschreven en betaald. Ik twijfelde of ik wel in mijn eentje die tour zou willen (en durven) rijden. Een paar dagen later hakte ik de knoop door; ik liet me niet kennen en zou gaan fietsen. Een snelle blik op een boekingssite deed me beseffen dat er nog maar weinig (betaalbare) accommodaties in Zuid-Limburg beschikbaar waren. Ik reserveerde last minute een hotel in Luik, 20 minuten rijden vanaf de tour start. Vrijdag had ik verlof, zodat ik rustig kon inpakken. Ik wilde namelijk zeker weten dat ik niets zou vergeten. Zeker nu ik in mijn eentje zou rijden wilde ik op alles voorbereid zijn (nieuwe binnenband, buitenband, gereedschap etc.) en ik wilde op tijd – in ieder geval voor de files – op pad zijn. Ik haalde mijn fiets uit de schuur, verdorie, een leuke band! Maar beter nu dan tijdens de tour. Ik was niet heel handig bezig met plakken en inpakken, want het schoot niet op en toen ik eenmaal Maarssen verliet stond ik direct in de file.

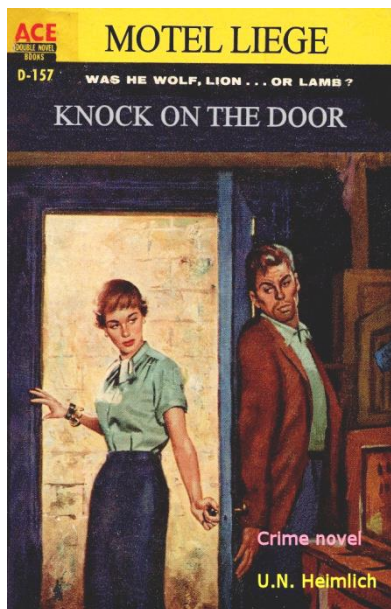
De file duurde eindelijk en de aangegeven inchecktijd bij het hotel zou ik nooit halen. Ik had niet goed genoeg naar de voorwaarden gekeken, dus hoopte maar dat mijn kamer vastgehouden zou worden. Ik had immers al betaald. Ik had namelijk ook niet naar de voorwaarden van de tour gekeken en toen ik deze halverwege de rit op mijn mobiel keek, bleek dat aangeraden werd om op vrijdagavond het startnummer op te halen. Toch maar even via een omweg naar het hotel dan... Het werd er niet makkelijker op toen mijn navigatie het dorp Sint Geertruid en

Libeek (de tour start) niet kende en in Sint Geertruid geen bordjes waren om e.e.a. te verduidelijken.

Toch vertrok ik even later met het startnummer op zak richting het hotel. Dit bleek op een soort industrieterrein te liggen en omdat het inmiddels pikdonker was kon ik me niet goed oriënteren en bekroop me een unheimlich gevoel. Dat werd erger toen het hotel me deed denken aan zo'n goedkoop motel langs de snelweg in de USA, waar mensen met buitenechtelijke relaties komen, het ontvangen van prostituees en (in series en films) moorden worden gepleegd. Op de galerij van de etage waar mijn kamer zich bevond stonden (naar mijn mening) twee onfrisse mannen een sigaret te roken.

Ik vluchtte snel naar de receptie om te vragen waar ik kon dineren. Gelukkig is België bourgondisch en was het tijdstip (bijna 21.00) geen enkel probleem. Om bij een restaurant te komen moest ik (in mijn eentje) eerst in het donker langs een geïmproviseerd zigeunerkamp lopen. Volstrekt onverwacht – ingegeven door de niet zo fraaie omgeving – heb ik het meest goddelijke pannetje mosselen ooit gegeten. Subliem!

De hotelkamer bleek extreem gehorig en ik kreeg praktisch alles mee van wat er in de andere kamers gebeurde.

Toen ik onder de douche stond werd er op mijn deur geklopt. De schrik sloeg me om het hart. Wie kon daar nu in godsnaam staan? Die enge mannen? Hadden ze gehoord dat ik onder de douche stond? Zat de kamerdeur wel op slot? Ik was doodstil. Er gebeurde niets. Ik droogde me snel af en schoot in mijn pyjama. Er werd weer geklopt.

Ik durfde niet te bewegen. Er schoten allerlei scenario's door mijn hoofd. Een kamermeisje of hotelmedewerker kon het niet zijn (het was immers 24.00u), iemand die op zoek was naar een bekende zou vast een naam roepen... Wie stond er voor mijn deur? Ik zou niet in mijn nachtkleding de deur open doen... Ik ging überhaupt de deur niet

openen!

Met hartkloppingen ging ik in bed liggen. Zo kon ik geen oog dicht doen, ik vertrouwde de situatie niet. Maar om de tour de fietsen zou ik toch tenminste wat rust nodig hebben.

Om grip te krijgen op mijn angst, heb ik provisorisch de deur gebarricadeerd (en hoopte van harte dat er geen brand zou uitbreken). Toen ik mezelf (enigszins) gekalmeerd had en slaap probeerde te vatten, begonnen de bovenburen een volksverhuizing. Het zal duidelijk zijn; ik heb nauwelijks een oog dicht gedaan.

De volgende dag zaten er allemaal doodnormale mensen aan het ontbijt; opa en oma met een kleinkind, drie jongeren die naar een sporttoernooi gingen, een stel met een jong kind etc. Was ik misschien gisterenavond voor niets zo bang geweest...?

De WTC-ers zouden om 09.00 aan de start staan en ik had aangegeven dat ik zou proberen aan te sluiten. Wel zo gezellig. Ik had alleen

eerst dringend benzine nodig. De navigatie stuurde me naar een tankstation, maar bij aankomst bleek er alleen diesel te verkrijgen. Ik keek op mijn klok en zuchtte: dit schoot weer niet op. Op naar het volgende tankstation en na de tank volgegooid te hebben, zag ik dat ik nooit om 09.00 bij de start zou kunnen verschijnen. Ergens viel er een last van me af. Geen haast meer, dan maar helemaal alleen fietsen! Het weer was werkelijk prachtig en bij de start was het een gezellig rommeltje van mensen en fietsen. Net voordat ik wilde vertrekken, schoot me ineens te binnen dat ik geen benul van de route had. Er waren namelijk meerdere afstanden te kiezen. Ik won nog snel advies in; het bleek allemaal heel eenvoudig. De route begon al snel meer een paar klimmetjes, met mooie vergezichten als beloning, gevolgd door een heerlijke afdaling om weer even bij te komen. Al na zo'n vijf kilometer kwam een technisch mankement aan het licht; ik kreeg mijn triple niet op het grootste voorblad. Niet dramatisch, maar ook niet prettig in een steile afdaling. Ik hoopte dat er bij het rustpunt technische ondersteuning zou zijn.

Het was heerlijk toeren in het zonnige Limburg. Ik was echt aan het genieten, totdat ik me realiseerde dat ik verdacht weinig wielrenners zag. Ja... een enkeling, maar die droeg geen startnummer en was dus geen tourdeelnemer. Ik was van de route geraakt, blijkbaar had ik een pijl gemist, maar ik had ook geen idee waar ik was. Op mijn mobiel zocht ik de route op. Het enige wat de routeapplicatie – in iets andere woorden misschien - aangaf was *“dit gaan we niet doen. U bent te ver van de route, we kunnen u niet terug navigeren.”*

Wat nu? Via google maps fietste ik naar een punt waar de route ongeveer langs zou komen, op goed geluk dat ik daar weer mensen en/of pijlen zou treffen. Dat was ook nog even puzzelen, omdat google maps me continu via allerlei mountainbike paden wilden laten navigeren. En toen was daar ineens de verlossende pijl in beeld! Ik was zo blij, ik zat weer op de route. Fietzers daarentegen zag ik niet... Totdat ik op een T-splitsing terecht kwam. Ik sprak enkele fietsers aan met twee gerichte vragen: 1) welke afstand rijdt u? (want ik wilde graag weten dat ik op de 90km zat i.p.v. de 160km route) en 2) of ze al een rustpost gepasseerd waren (want ik was ondertussen wel aan rust en technische ondersteuning toe!)

Bovenop het bekende drielandenpunt was het rustpunt. Een fietsenmaker ging aan de slag met mijn crankstel. Vol goede moed vervolgde ik mijn weg. Meteen na het drielandenpunt volgde een heerlijke, lange afdaling. Ik vloekte toen ik merkte dat mijn probleem helemaal niet verholpen was, ik kreeg mijn ketting weer niet op het grootste tandwiel. Zolang de ketting nog maar naar het kleinste voorblad komt, dacht ik... En ja hoor, er volgde na de afdaling een klim en ik bleek nu óók mijn kleinste voorblad niet te kunnen gebruiken. Hoe had ik ook zo dom kunnen zijn, om de fiets vooraf niet even te testen?! Halverwege de helling stapte ik af en ging op een bankje zitten balen. Zonder kleinste voorblad ging ik deze tour niet uitrijden, dat wist ik zeker. Er kwam een jongen van een jaar op 12 voorbijlopen met een fiets aan de hand. In gebrekkige Frans voeg ik of hij Engels kon. Nee was zijn antwoord en toen stond ik weer met mijn mond vol tanden. Google translate riep ik hem toe en hij keek me wat glazig aan. Ik wilde vragen waar een fietsenmaker was, typte snel wat op mijn mobiel. "*Rectifieuse de vélo*" riep ik hem toe. Hij keek me geschrokken aan, schudde zijn hoofd en liep weg. Ik keek op mijn scherm en zag dat ik fietsenmaler i.p.v. fietsenmaker had geschreven. Snel riep ik "*réparation de vélos*" en toen kreeg ik wat aanwijzingen. De jongen noemde de naam van een dorp en wees dat ik dezelfde weg naar beneden (waar ik vandaan kwam) moest nemen.

Onderaan de helling zag ik de naam van het dorp nergens op de bordjes staan en wantrouwig raadpleegde ik een andere omstander. Ik had immers net het woord voor fietsenmaker geleerd. Deze persoon noemde hetzelfde dorp, maar gaf aan dat ik diezelfde weg weer omhoog moest nemen. Ik zuchtte en begon voor de tweede maal aan de klim. Ineens schoot mijn ketting naar het kleinste verzet. Oh, dit fietste zoveel prettiger!

Rijwielpaleis **BILTHOVEN**

Koperwieklaan 1, 3722 CA Bilthoven

Tel: 030 - 2280713

www.rijwielpaleis.nl

info@rijwielpaleis.nl

Follow us on Twitter and Facebook

FETHERLIGHT

cannondale

cervélo

Waarin

Wij

Ons

Onderscheiden

Persoonlijke service en voorlichting

Duidelijk merkenbeleid

Kennis en ervaring op racefiets en ATB gebied

Wijzigingen op uitvoeringen, costum building bespreekbaar

Ervaren monteurs om elke wens, reparatie en tuning te verzorgen.

Maar toen werd me ook meteen een duivels dilemma voorgeschoteld; een rotonde waarbij het dorp met de fietsenmaker rechtdoor was, maar de tour rechtsaf ging. Ik besloot het erop te wagen en volgde de pijlen. Bij een tweede rustpunt ging ik weer naar de fietsenmaker. Na bijna een half uur sleutelen en wat gemopper over oud materiaal had hij het gerepareerd. Maar ditmaal zou ik niet naïef zijn! Ik fietste een paar rondjes op de parkeerplaats om het schakelen te testen en daarna meldde ik me subiet weer bij de fietsenmaker. Ik was nog niet tevreden en nogmaals werd alles nagelopen.

Tijdens de laatste paar kilometer van de tocht raakte ik aan de praat met een man die de route kende en hij waarschuwde me voor nog twee pittige klimmetjes voor de finish. Ik vertelde over mijn materiaalpech – en ondanks dat ik hem eerder bergop had ingehaald – moest ik hem ditmaal laten gaan. Je raadt het al; het schakelen wilde weer niet lukken. Ik vloekte, want nu moest ik zelfs op het grootste voorblad naar boven. Er schoot kramp in mijn bovenbeen en net toen ik wilde opgeven schoot mijn versnelling weer naar het kleinste verzet. Ik sprak mezelf toe dat ik er bijna was en dat er eigenlijk niets te klagen viel als je mag fietsen in zo'n prachtig landschap op zo'n heerlijk nazomerse dag. Het werd steeds drukker om me heen, een teken dat de finish vlakbij was. Maar na het lezen van dit verhaal, kun je bijna wel inschatten dat er nog iets mis moest gaan.

De route pijlen gaven linksaf aan, maar ik zag ook een wegversperring waarbij een man stond die andere aanwijzingen gaf. Ik vroeg *'moet ik rechtdoor naar de finish?'* en hij bleef dezelfde kant uit wijzen. Dus fietste ik rechtdoor i.p.v. de pijlen te volgen, maar ik was als snel alert aangezien ik wéér geen fietsers om me heen zag. *Niet weer,*

dacht ik en ter verificatie riep ik nog naar een fotograaf langs de kant *'moet ik rechtdoor naar de finish?'* De fotograaf stond op, haalde zijn schouders op en riep dat hij het niet wist. Ik fietste door en dacht *wat*

vreemd dat zelfs de organisatie het niet weet. Omdat ik het niet vertrouwde, fietste ik terug naar de fotograaf om toch iets meer informatie in te winnen. Daar gekomen, bleek het helemaal geen fotograaf maar een politieagent met een handflitscamera. Hoe kon ik dat nu weer volledig gemist hebben?! Hij gaf aanwijzingen om naar Libeek te komen en godzijdank bereikte ik – in mijn eentje – via een onofficiële route alsnog de finish.

De teller gaf 107 km. aan i.p.v. de beoogde 90, maar dat maakte me niets meer uit. Achteraf gezien heb ik – ondanks alles – een heerlijke (maar moeizame) dag gehad en genoten van de omgeving en het weer. Toen ik op de parkeerplaats in de auto zat, klaar om huiswaarts te gaan, zag ik in een flits nog WTC-ers achter een heg langsfietsen. Ik hoopte maar dat zij een iets minder chaotische dag hadden gehad dan ik.

Ik heb me wel afgevraagd in hoeverre het voor de toekomst verstandig is dat ik alleen ga fietsen, want van routes en navigeren heb ik echt geen kaas gegeten.

Ga ik volgende jaar weer...? Ja, absoluut! Maar hopelijk dan in clubverband (lees: onder begeleiding).

Susanne de Gooijer

Impress is een uitvoerend bedrijf voor marketing services zoals direct mail, digitaal printen, fulfilment en web2print solutions.

Ook richten wij cross media campagnes in en hebben onze eigen productlijn gepersonaliseerde kaarten / kalenders en visitekaartjes,

zie onze websites:

www.postmijnkaart.nl

www.kalendersite.nl

www.visitekaartjes.eu

De koppeltijddrit van zondag 6 oktober: een uitdaging!

Even wat info!

Het is een kale tijddrit. Dat wil zeggen: de tijdmetertjes op de fiets mogen niet gebruikt worden. Van te voren is de route niet bekend, ook het aantal exacte kilometers niet. Bij de inschrijving wordt door het koppel een gemiddelde snelheid opgegeven. De route naar het pauzepunt wordt éérst bij de start uitgedeeld. Bij het pauzepunt wordt de terugweg bekendgemaakt.

Daarnaast is er ook de instructie: volg de pijlen. Winnaar is degene die de opgegeven gemiddelde snelheid het dichtst benadert. De start was bij Geesberge 10.00uur: vooraf koffie, gebak / vlaai en inschrijving. De koppeltijddrit is genoemd naar Ruud Stappershoef. Hij was een clubman in hart en nieren.

Parcours

Het parcours naar het pauzepunt toe: Geesberge, Haarzuilens, Kockengen, Kamerik, Woerdense Verlaat, De Hoef, Amstelhoek / Uithoorn pauzepunt.

Om 10.06uur waren alle koppels geregistreerd en vertrokken. Vanaf het begin van de tijddrit was het takkeweer. Ramon en Hugo in de grote zwarte pick- up naar het pauzepunt. Jan-Willem en Herman in de witte auto er achter aan.

Het pauzepunt was een beetje ten oosten van Uithoorn in de ingang van een wei: in de middle of nowhere.

Pauzepunt

Toen wij daar aankwamen stond er echter al een auto in die ingang. Dat was niet de bedoeling! Dat was geen boer! Een meneer zat achter zijn stuur te telefoneren. Ramon reed tergend langzaam langs de weeingang, stopte na een paar meter en begon achteruit te rijden. Jan-Willem zette de auto direct naast die van de telefoonmeneer. Ik zag zijn gesprek haperen, zag zijn verwarring. Hij keek naar de zwarte pick-up, toen naar ons en vervolgens weer naar de zwarte auto van Ramon. Hij gooide zijn telefoon op de zitting, startte de auto en peesde er van door. Wat er in zijn hoofd omging? Paniek? Wij waren helemaal niets van plan! Wij zijn geen poldermaffia! De drankjes werden daarna gereed gezet in de pick-up en nu was het afwachten.

De regen droop bij een temperatuur van rond de 7 graden de hele ochtend gestaag naar beneden. De wind voelde nogal ijsig aan, Dit was vooraf niet gepland. Grote pet af voor de deelnemers.

De eerste die arriveerde was Liviu, in zijn eentje, in korte mouwen!. Daarna arriveerden groepsgewijs de anderen. Het was een kleine helletocht. En ze waren pas op de helft!

De terugweg was via Waver Gemaal, Holendrecht, Baambrugge, Loenersloot, Nieuwer ter Aa naar Geesberge Bed and Breakfast.

Terug in het duivenhok

Tussen 12.30uur en 13.00uur was iedereen bij Geesberge weer geland. Kletsnatte kleren en koude voeten alom. Binnen hing al snel een geur van natte textiel. Na de dopingtest warmden hete soep met brood, haardvuur en drank de afgepeigerde lichamen weer op. Bier bracht de stemming er in. Toen volgde de uitslag. Het koppel Boris Minnaert en Irene Halewijn had hun doelsnelheid van 27.3km gemiddeld net niet gehaald. Hun werkelijke snelheid was 27.4km. Het laatste koppel had als doelsnelheid 25.4km opgegeven. Hun werkelijke snelheid was 23.3km. Desondanks, met zo'n pukkeweer, een prima prestatie.

De koppeltijdrit was goed georganiseerd. Het eten voor- en achteraf was zeer welkom en heel lekker. We hadden de ruimte voor ons alleen. Dank aan: Ramon, Hugo, Ernst-Jan en Jan-Willem.

De redactie

Laurens Baas

Zie zijn nieuwe boek: **"Hoe dokters beter kunnen worden"**.

Een inspirerend en leerzaam boek zowel voor de dokter als de bestuurder. Dit boek verdient het om gelezen te worden.

Het biedt een gedegen mentale uitrusting aan dokters die hun persoonlijke effectiviteit willen verhogen en meer voldoening willen halen uit hun werk in de complexe organisatie van het ziekenhuis.

Maakt dokters beter!

KENNEDYLAAN 2 3533 KH UTRECHT 030 2947193 m 06 22372615 WWW.MANAGEMENTINVERBINDING.NL

Fietsweek 2020 - Le Bourg d'Oisans.

Na de mooie fietsweken in 2018 Mont Ventoux en 2019 Bormio, gaan we voor 2020 ook weer een fietsweek organiseren.

We zullen gedurende de fietsweek 2020 rondfietsen in de omgeving van LE BOURG D'OISANS, en ja dat kent natuurlijk iedereen van die bekende Alp d'huez.

De datum voor de WTC Fietsweek 2020 is gepland van zaterdag 13 t/m 20 juni 2020. Een geschikte accommodatie is gevonden, maar daarvoor willen we weten hoeveel mensen er dit jaar die gezellige fietsweek mee gaan maken. De kosten zullen de €500 en €600 per persoon bedragen.

Als je deze 'fietsweek' met ons wilt meebeleven dan vragen wij jullie je via de site op te geven. Graag zouden we ook willen vragen als je je aanmeldt er ook vrijwel zeker bij zult zijn volgend jaar, en je dat niet af laat hangen of het die week wel goed weer zal zijn want dat weten wij ook niet.

Le Bourg d'Oisans, gelegen ongeveer 1000km zuidelijk vanuit Maarssen, is een schitterend fietsgebied. Zelf ben ik met de WTC Maarssen in 2006 mee geweest naar dit gebied en heb daar mijn 1^e bergen bedwongen en vooral

afgezien.

13 jaar geleden was het een heerlijke week, maar aangezien ik daar al zo lang niet ben geweest, en sommige WTC'ers alleen die ene Alp van Alpe d'huez kennen, een prima idee daar weer eens een fietsweek te gaan organiseren.

Rond Le Bourg d'Oisans kun je schitterend fietsen, en heerlijke rondjes maken. Het is een gebied met 'makkelijke' en wat lastigere tot zeer zware beklimmingen, een ideaal gebied dus voor iedereen wat leuks.

#	Beklimming	Gem	Max	Lengte
1	Col du Sabot	7%	11.4%	19.9 km
2	Col de Sarenne vanuit Bourg d'Oisans	6.3%	12.1%	20.2 km
3	Alpe d'Huez	8.4%	10.2%	13.4 km
4	Col du Solude via Villard Notre Dame	7.8%	13%	12.4 km
5	Alpe d'Huez via Villard-Reculas	5.5%	10%	20.5 km
6	Col de la Croix-de-Fer	4.8%	9.3%	28 km
7	Col du Luitel	9.1%	11.4%	10 km
8	Col de Sarenne	7.6%	11.8%	12.4 km
9	Col du Solude	7.2%	11.9%	13.3 km
10	Col du Lautaret	4%	6.9%	32.3 km
11	Col du Glandon	4.6%	8.9%	25.6 km
12	Col de la Morte	6.8%	9.4%	14.8 km
13	Oulles	10.1%	13%	6 km
14	Auris en Oisans	5.6%	11.2%	11.6 km
15	La Bérarde	3.3%	9.6%	30.6 km
16	Col d'Oz	7.7%	12.1%	7.3 km
17	Les Deux Alpes	6.1%	10.4%	9.9 km
18	Col du Galibier vanaf de Lautaret	6.6%	9.6%	8.5 km
19	Col d'Ornon	5.8%	7%	11 km
20	Lac du Poursollet	7.8%	11.1%	5 km
21	Col d'Ornon vanuit Entraigues	3.9%	7.5%	14.6 km
22	Col de la Morte vanuit La Valette	3.6%	10.2%	11.7 km
23	Col de Malissol	4.8%	10.3%	6.2 km

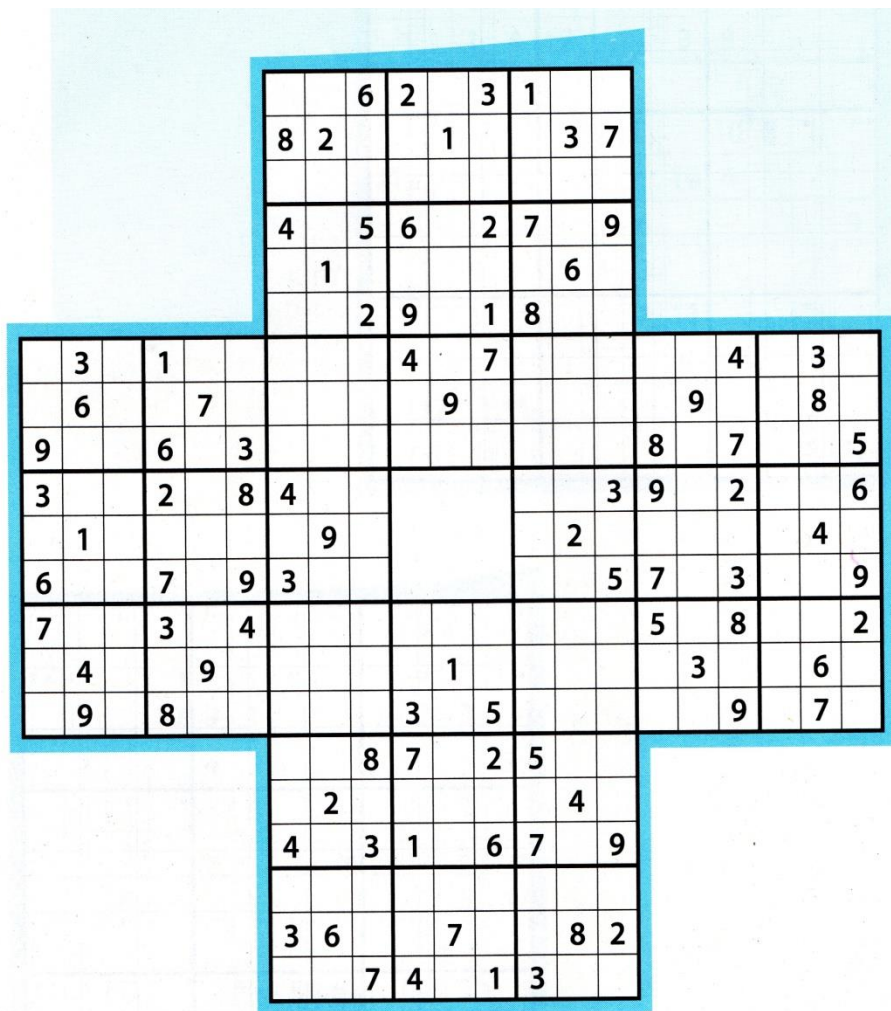
Op vrijdag 12 juni 2020 begint ook het EK-voetbal 2020. Op zondag 14 juni en donderdag 18 juni zal het Nederlands elftal spelen. Altijd leuk dat met z'n allen te bekijken zoals op vele vorige fietsweken al is gedaan.

In 2006 zag dat er als op het fotootje uit, hup **Oranje!**

Wij hopen weer met een leuke gezellige groep de fietsweek 2020 te gaan beleven. Natuurlijk zijn introducés weer welkom.

Groeten Jennifer & EJ

Oplossing op bladzijde 54

Overzicht sponsors

De leden van WTC Maarssen rijden in clubkleding van het merk Bioracer. Om dit mogelijk te maken zijn er sponsors gezocht. Op deze pagina staan de sponsors, die met hun logo op de kleding staan.

1. Collect Debiteurenbeheer

Collect is jouw persoonlijke online assistent voor happy debiteurenbeheer. Sneller de beschikking over je geld, tijdsbesparing en de beste klantbenadering! Het uitbesteden van je debiteurenbeheer aan Collect heeft een aantal voordelen. Debiteuren benaderen we op een vriendelijke manier en we maken het hen eenvoudig om te betalen. Je krijgt hierdoor sneller dan gemiddeld je uitstaande geld binnen waardoor jouw cashflow direct verbetert en je minder tijd besteedt aan je debiteurenadministratie. Hoe kan dit? Collect verzorgt alle processen voor jouw debiteurenbeheer, terwijl jij controle en overzicht houdt via een persoonlijk dashboard. Voor iedere ondernemer heeft Collect het juiste pakket; van een eenmalige vordering tot en met het totale debiteurenbeheer. Daarnaast koppelt Collect met 800 pakketten voor je actuele factuur- en debiteurendata. Het is plug & play, je kan direct aan de slag. Collect is een dochteronderneming van PTI waar al 25 jaar slimme processen (Saas) voor de nutsector worden gebouwd. Met deze kennis en ervaring bedient PTI via Collect nu ook de markt voor debiteurenbeheer.

[Collect.nl](https://collect.nl)

2. BikeCenter Woerden

Wat voor soort fiets u ook zoekt, hij moet perfect bij u passen en u moet er heerlijk én probleemloos op kunnen fietsen. Daarom heeft Bike Center altijd meer dan 300 fietsen van de allerbeste merken in huis. Voor ieder budget de beste fiets! Kom langs voor vrijblijvend advies en een gratis proefrit. In onze professionele werkplaats stellen we uw fiets perfect voor u af en kunt u altijd terecht voor onderhoud, montage en reparatie.

www.bikecenterwoerden.nl

3. DynaHouse

In een omgeving waar hard gewerkt wordt, mogen aangename werkplekken niet ontbreken. DynaHouse heeft hier dan ook veel aandacht aan besteed.

Je kan op elke gewenste manier vorm geven aan je werkdag. Er zijn werkplekken om rustig te werken, een gevoelig (telefoon)gesprek te voeren of juist om prettig samen te werken. Zitten is het nieuwe roken en omdat we gezondheid hoog in het vaandel hebben, kun je bij ons ook werken en bewegen tegelijk. Hiervoor staan speciale fietswerkplekken tot je beschikking. Tevens zijn werk- en vergaderruimtes beschikbaar: www.dynahouse.nl

4. Fietshandel Markerink

Bent u op zoek naar een goede fiets voor een degelijke prijs? Dan bent u bij ons aan het juiste adres. Fietshandel Markerink is al sinds 2006 actief in de wereld op twee wielen en wil u dan ook graag helpen bij het uitzoeken van een fiets die het beste bij u past, van kinderfietsen tot mountainbikes wij hebben alles in huis. Heeft u nog een oude fiets liggen en wilt u deze inruilen, moet uw huidige fiets gerepareerd worden of bent u op zoek naar de juiste fiets accessoires? Alles is mogelijk! Kom gerust een keer langs in onze nieuwe winkel in Maarssen. www.fietsenhandelmarkerink.nl/

5. Fysio- en Manuele Therapie Maarssen

Onze praktijk bestaat uit 7 fysio- en manueeltherapeuten met diverse specialisaties. U kunt bij ons terecht voor manuele therapie, sportfysiotherapie, o.a. gespecialiseerd in fietsen en schaatsen, psychosomatische fysiotherapie en bekkenklachten voor en na de zwangerschap volgens de methode Cecile Röst waarmee snel resultaat geboekt wordt. Ook zijn wij gespecialiseerd in oedeemtherapie en werken wij al jaren met dry needling (een snelle effectieve methode om spieren te ontspannen en eventueel uitstralende pijn te verminderen). Sinds kort is onze oefenzaal uitgebreid waardoor wij nog meer ruimte en trainingsmogelijkheden hebben www.fysiotherapie-maarssen.nl

6. Vloerenrenovatie Zeb den Uyl

Het verwijderen van oude vloerafwerking is een tijdrovende klus, om tijd te besparen kunt u deze werkzaamheden uitbesteden. U kunt ons inschakelen voor het verwijderen van alle soorten harde en zachte vloerbedekking. Op professionele wijze en met behulp van de juiste apparatuur leveren wij u een vloer ontdaan van elke vloerdekking. We kunnen de vloer ook leg klaar opleveren door deze te schuren of te egaliseren. Maar voor een nieuwe vloer kunnen we u ook helpen. Gratis advies op locatie. Gegarandeerd de laagste prijs.

www.zebdenuy.nl

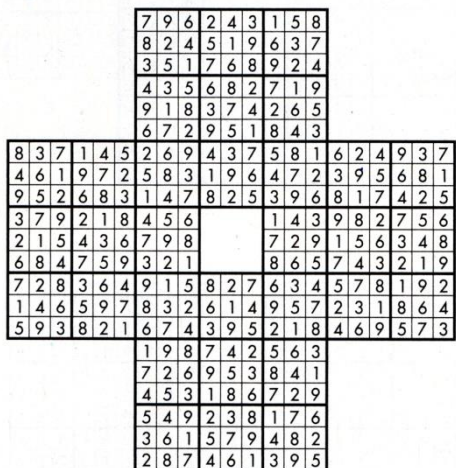
7. Ekris BMW & Mini

BMW & MINI dealer *Ekris* biedt u het grootste aanbod nieuwe auto's, occasions, lease opties, onderdelen en accessoires

EKRIS

www.ekris.nl

oplossing van bladzijde 50

Direct Mail • Transactiemail • Grafimedia

Edisonweg 10
3442 AC Woerden
Postbus 303
3440 AH Woerden
T +31 (0)348 433 144
www.impress.nl

Management Certificates
ISO 9001 - Quality
ISO 14001 - Environmental
ISO 27001 - Information Security

VOORJAAR AAN DE VECHT

ETEN | DRINKEN | OVERNACHTEN | VERGADEREN
FEESTEN | SPEELTUIN | RONDVAART | GENIETEN

GENIETEN BIJ GEESBERGE

BUITENPLAATS
Geesberge
RESTAURANT - B&B

Geesberge Restaurant en B&B
Zandpad 23 Maarssen
www.geesberge.nl
0346 561 435